



જીવનની પળો



અજયભાઈ શેઠ

જીવનની પળો સુખની હોય, દુઃખની હોય અથવા સમજની હોય. ગુરુવર્ય નરેન્દ્રમુનિના કાળના સમાચાર મારા માટે બહુ જ દુઃખના હતાં, પસ્તાવાના હતા, અજંપાના હતા - તેમને ન સાંભળવાનો પસ્તાવો, તેમની સેવા ન કરવાનો અજંપો, તેમને સંતોષ ન આપવાનું દુઃખ. અને એની જ સામે મા સ્વામીના કાળની પળો મારા માટે સમજની પળો હતી, સંતોષની પળ હતી, પ્રસન્નતાની પળો હતી.

બન્ને ગુરુભગવંતોને ગુમાવેલા, પરંતુ પહેલામાં એકલતા હતી, બીજામાં એકાંત હતું. પહેલામાં ખાલીપણું હતું, બીજામાં સંતોષ હતો. પહેલામાં દુઃખ હતું, બીજામાં સમજ હતી. પહેલામાં Loneliness હતી બીજામાં aloneness હતી.

એકલતા અને એકાંત વચ્ચેનો ફરક ત્યારે જ સમજાય જ્યારે આપણા જીવનમાં શુદ્ધિ હોય, નિસ્વાર્થતા હોય, સમજણ હોય, સહજભાવ હોય, સમભાવ હોય, નિર્મળતા હોય, પવિત્રતા હોય, ઉદારતા હોય, વિશાળતા હોય, સરળતા હોય, નિખાલસતા હોય, નિર્દોષતા હોય, humility અને kindness હોય.

એકલતા અને એકાંત એ બન્ને એક લીટીના બે છેડાઓ છે. એકલતામાં બાહ્યસુખની શોધમાં ફાંફા મારીએ છીએ, કામચલાઉ સુખ ગોતીએ છીએ. એકલતા એ એક timepass છે, પછી એ timepass movie જોવાથી થાય, Cricket મેચ જોવાથી થાય કે પછી ધાર્મિક સ્થળોએ જવાથી થાય.



એકાંત એ આંતરિક પરિપૂર્ણતા છે જેમાં બાહ્ય પરિબળોની જરૂર નથી. સુખ-દુઃખની જંજાળ નથી. ફક્ત અને ફક્ત સંતોષ અને પ્રસન્નતાની લહેરો જ છે.

એકાંત જેવો કોઈ મિત્ર નથી અને